

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. s.
 a kir. tábla átellenében.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Bortermelők és borkereskedők.

Pécs, 1897. március 11.

Magyarország közgazdaságának egyik legnevezetesebb ágát, a bortermelést, a filoxera pusztítása teljesen tönkretette, a nemzetgazdasági erők egyensúlyának helyreállítására hivatott államférfiaknak tehát elsőrendű feladatává lett, hogy az ilykép megszűnt jövedelmi ág pótlására minden lehetőt elkövessenek.

Hegyi szőlőterületeinket máskép, mint a szőlők felújításával, tulnyomó nagy részben nem lehet jövedelmeztetni, azért tehát arra kell törekedni, hogy az elpusztult szőlők minél előbb rekonstruáltassanak, a minek azonban elengedhetetlen előfeltétele, hogy ez a rekonstrukció gazdaságilag ki is fizesse magát, mert amíg a szőlőültetés csak költséges kedvtelés számba mehet, a meddig a termelés költsége a termény értékét túlhaladja, addig az elpusztult közgazdasági ág pótlásáról szó sem lehet, s a szőlőrekonstrukcióba beleölt nemzeti vagyion holt tőkét képez.

Pedig hát tényleg úgy állunk, hogy manapság a termelő sokkal olcsóbb áron képes csak értékesíteni borát, mint a filoxera-vész előtti időkben, a mikor a termelés aránytalanul kevesebb költséget és munkát igényelt, nem csoda tehát, ha a szőlők felújítása oly szörnyű nehezen megy,

az azelőtt dusan jövedelmezett szőlőterületek parlagon hevernek s valamikor jómódu tulajdonosaik tömegesen fogják a vándorbotot, az ország határain túl keresnek megélhetést s végkép elvesznek a nemzet számára.

Hogy ennek a különös jelenségnek mik az okai, tudja mindenki, de a gyökeres orvosszer késik, mert utját állja az önzés, az állami rideg finaciális érdek és kapzsi merkantilista tekintetek.

Tény, hogy a hazai bortermelés tönkretetésének a bort drágítani, következésképp annak fogyasztását csökkenteni kellett volna, ez azonban megzavarta volna a finansminiszter kalkulussait, főleg Tisza Kálmán zseniális finacoperációja óta, amely az állam pénzügyi egyensúlyának helyreállítását a borfogyasztásnak minden kigondolható módokon való megadóztatására alapította.

Gondoskodtak tehát róla, hogy a hazai szőlők elpusztulása dacára álljon rendelkezésre elegendő mennyiségű bor olcsó pénzen, bebocsátották csaknem vámmentesen az értéktelen olasz kerti borokat, mit sem törődve azzal, hogy pusztán finaciális szempontból ennek az olcsó lőrének a konkurenciájával örökre megbénították a hazai szőlőtermelést.

Ha még ezzel a fogyasztó közönség érdekeit megóvták volna, ez némi mentsé-

gül szolgálhatott volna, de azt tapasztaljuk, hogy a fogyasztó nem nyert semmit, ez most csak is oly drágajbort iszik, mint annak előtte, csak hogy sokkal rosszabbat. Csak a borkereskedés látta hasznát, mert olcsó beszerzési forrásokat nyitottak számára, a melyeket drágán értékesít a fogyasztó közönség rovására.

Persze ha a kereskedő az olcsón beszerzett olasz lőrént mint ilyent bocsátaná forgalomba, nyeresége nem lenne olyan busás, nem azért szerzi be tehát az olasz bort, hogy- azt mint ilyent adja tovább, hanem csinál belőle tetszés szerinti magyar hegyi bort s még dicsekszik azzal, hogy az illető hegyvidék szőlőinek elpusztulása dacára nem engedi kivészni a kereskedelmi forgalomból annak a hegyvidéknek a borát. Természetes, hogy az eladásnál fentartja annak a vidéknek a régi árait, mert azzal csak nem teheti tönkre annak régi reno-
máját, hogy a régi név alatt összekotyvasztott árut közönséges polgári haszonnal értékesítse.

Van ugyan törvényünk, amely tiltja a bort oly vidék megjelölésével forgalomba hozni, a melyen az nem termett, de hát mit használ a törvény ott a törvénytárban, ha nem hajtják végre, főleg mikor magában a törvényben állítottak fel olyan akadályokat, a melyek a lelkiismeretes végrehajtásnak útjában állanak.

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Az ibolyák.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Az ibolya volt a legkedvesebb virága. Ez a kis kék, illatos, szerényen meghuzódó virág. Ugy el tudott ő ezzel beszélgetni és úgy megértette, a mit az a kis virág suttog. Előre örült már annak, mikor ismét künn bolyonghat ott a cserjésben s szedheti azt az illatos kis virágot. Milyen édes boldogságot érez mindig, mikor egy egy bokor árnyékában megpillantja az ő ibolyáit s elszuttog velük azokról a lanyos, rózsás, bohó ábrándokról.

Most is oly nehezen várta már az ibolya fakadását. Hisz oly sok mondani valója van nekik. És más nem érti meg. Másnak hiába mondja el az ő tengernyi bánatát, másnak hiába panaszkodik. Nem értik meg.

De ezek a kis ibolyák értik.

Akármit mond nekik, akármit panaszkodik, bármilyen bohó dolgokat suttog, az illatos kis ibolyák nem nevetik ki, hanem csak úgy csendesesen bólingatják fejcskőiket, mintha mondanák:

— Szegény kis lány, mily nagy a te szomorúságod, mily sok is a te bánatod!

És mikor így suttognak, egy-egy harmatcsepp hull alá a kék levelekről s összefoly a leány forró könyeivel. Együtt könyeznek az ibolyák vele.

Mintha csak tudnák ezek a kis gondolat nélküli jószágok, hogy ez a leány mennyire szereti őket.

Tán azért is könyeznek vele együtt.

Most is azokkal beszélget. Ott ül a cserjésben egy kis zöldelő bokor mellett és szedi a tavasz első hirnökeit. Csak úgy egyenként tépegeti őket és úgy vigyáz, hogy csak azt tépje le, a melyik már kinyílt. Majd csak akkor tépi le, akkor is elég korán lesz még arra, hogy elhervadjanak.

— Szegény kis ibolyák, ugy-e nem nehezteltek, hogy letéplek benneteket? De én úgy szeretlek titeket. Pedig tán még szeretnétek élni, élvezni a napsugarat, a csillogó éltető harmatot és suttogni egymásnak azokat az édes, mámoros, illattal telt álmokat...

— Ne féljete! Egybe kötlek újra. Együtt lesztek ti ismét. Együtt hervadtok el. És én nem doblak ám el titeket, ha már el is fonnyadtatok. Elteszlek a többi közé — mert van ám sok — s azután is majd sokszor előveszlek még titeket. Mert én nem vagyok ám oly rossz, mint azok a csunya emberek. Ugy-e, ti kedves virágaim?

Azok a kis virágok pedig csendesesen bólingattak:

— Nem, nem. Te jó vagy, te kedves vagy.

A leány meg csak beszél tovább, miközben csokorba köti az ibolyákat.

— Lássátok, majd ha ott lesztek a többi virág közt, a többi hervadt ibolya közt, azok majd elmondják az én sorsomat. Nagyon szomorú ám az. Nem is mondom el senkinek, csak nektek. Ti megértitek, ti nem is mondjátok el senkinek. Ti még meg is könyeztek. Ugy-e, én kicsi kék virágaim?

— Meg, meg, suttogják az ibolyák és újra egy harmatcsepp hull arra a parányi fehér kézre.

A leány nem törli. Hanem nézi azt a kis ragyogó harmatcseppet és észre sem veszi, hogy az ő harmatos arcán is végigfolynak a könyek, rábullnak az ibolyákra és ott összeolvadnak az ibolyák könyeivel, azokkal a tiszta, csillogó harmatcseppekkel.

Az ibolyák mintha elértenék a leány nagy szomorúságát, csüggedten konyitják le fejcskőiket, mintha vigasztalni akarnák azt a szép leányt,

— Ne sirj! Töröld le a könyeidet. Ne epeszd magad. Könnyítsd meg bánatos szívedet. Mondd el, mi bánt, mi szomorít? És mi majd megvigasztalunk.

A leány megérti az ibolyákat. Letörli könyeit és beszél. Beszél nekik az ő bánatáról, az ő szive szomorúságáról.

És az ibolyák hallgatják csendesesen, szomorúan...

— Édes, piciny virágaim, hallgassatok rám. Elmondom, hogy mért szeretlek any-

Belátták ezt a kormánykörökben is és a földmivélségi miniszter dolgoztatott ki egy rendeleti tervezetet az 1893. évi bortörvény szigorubb végrehajtása tárgyában, amely rendelet fölött e héten folyt a szaktanácskozmány a miniszteriumban. Ennél a szaktanácskozmánynál a pécsi borkereskedők egy része vindikálta magának a dicsőséget, hogy nemcsak mereven ellenézték az 1893-ki törvény végrehajtásának minden szigorítását, hanem a pécsi kereskedelmi és iparkamara titkárának közvetítésével azt a javaslatot is tették, hogy a mesterséges bór előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó tilalom egészen szüntessék meg.

Jellemző dolog, hogy éppen pécsi borkereskedők kardoskodtak annyira a mesterséges bór tilalmazásáról szóló törvény szigorú végrehajtása ellen; éppen oly jellemző, mint az, hogy a pécsi borkereskedés fellendülése összeesik szüleink elpusztulásával. Erjen hasonló katasztrófa bármely más gazdasági terményt, megsínyli ezt az illető termény forgalomba hozatalával foglalkozó kereskedés is, csupán csak a borkereskedés az, amely a bortermelés elpusztulásával felel.

Nem tévedünk, ha ennek a fellendülésnek legfényesebb bizonyítéka gyanánt azt a statisztikai adatot fogadjuk el, a melyet a pécsi kereskedelmi és iparkamara érdemes titkára, Záray Károly dr. egy ízben a városi közgyűlésen hozott fel, s amely igazolja, hogy Pécsre évenként pár százezer métermázsa borral kevesebb hozatik be, mint a mennyit kereskedőink innét elszállítanak. Mily óriási készletük lehet tehát tartalékban, hogy évtizedeken keresztül már milliókra rugó többletet adhattak el s még mindig nincsenek utalva az eladott árunak megfelelő mennyiség beszerzésére.

Persze az illetén üzleti titkok hivatalos ellenőrzése feszélyezné a fellendült borkereskedést, azért a borkereskedés tönk-

nyira titeket, hogy mért panaszlom nektek bánatimat.

— Nem voltam ám én mindig ily szomorú, bánatos; voltam én is vig; nem is olyan nagyon régen, még együtt énekeltem az erdő kedves dalnokáival, együtt örültem veletek, ti kis virágok, ha jött a kikelet.

Ez akkor volt, mikor még az a rossz fiu is itt volt. Mikor még az is itt bolyongott velem, mikor ő is szedett nekem ilyen kis ibolyát, mint ti vagytok.

Ti nem ismertétek. Pedig olyan szép, magas fiu volt; hullámos szőke haja s olyan szemei, mint ti vagytok, kis virágaim. Csak kérdezzétek meg a többi kis ibolyától, melyek otthon vannak hervadtan, fonnyadtan. Azok ismerték, látták.

És ez a rossz fiu úgy szeretett engem. Én is szerettem ám. Hisz olyan jó volt ez — a rossz fiu — még akkor.

— Tudjátok, kedves kicsi virágaim, meg is vallotta ám, hogy szeret. Itt, a hol ti láttátok meg először a napsugaras tavaszt, itt sugta meg, hogy szeret, nagyon szeret. Én nem is tudtam szólni a nagy boldogságtól.

Nem is mondtam, hogy szeretem. E helyett letéptem néhány száz kis ibolyát, ilyen szépeket illatosakat, mint ti vagytok, s od' adtam annak a rossz fiunak.

Az megcsókolta s azután eltette. És tudjátok-e, mit mondott? Azt mondta, hogy

retételének hirdetik azt, ha az állam a bortörvénynek nemcsak a törvénytárban, hanem az ő pincéikben is érvényt akar szerezni; inkább törüljük ki hát azt a törvényt a törvénytárból is, hisz nincs is rá szükségünk, mert — amint Záray ur a szaktanácskozmányon általános derűtség közt megjegyezte — mesterséges bór Magyarországon tulajdonképpen nem is gyártatnak.

Hát az igaz, hogy az olyan törvény, amely még a borminták hatósági beszerzését is csak alapos gyanu- vagy teljesen megbízható feljelentéstől teszi függővé, nem védelmezi a termelő érdekét, mert hatóságainknak csak követválasztás idején szokott, s ekkor is csak feltételesen, alapos gyanujok támadni s az esetleges feljelentéseknek teljesen megbízható volta is nagyon szubjektív dolog.

Ha az ellenőrzés ennél szigorubbá nem tétetik, ami utóvégre is a szolid kereskedést tönkre nem teheti, mert hisz vannak üzleti ágak, hol pénzügyi szempontból sokkal zaklatóbb az ellenőrzés s mégis virágzanak, akkor csakugyan felesleges a visszaéléseket akadémiusan tilalmazni; de ha ilyen visszaélések ellen a súlyos viszonyok közé került termelőkön segíteni s a szőlő felujítását nemcsak uri passzióvá, de jövedelmező gazdasági foglalkozássá is akarjuk tenni: akkor hajtsuk is végre teljes szigorúsággal azt a törvényt, a melyet meghozni általános nemzetgazdasági szempontból szükségesnek láttunk.

H i r e k.

Pécs, 1897. március hó 11.

Huszárosan.

Már megint csak a leányomról beszél? Pedig kijelentem eléggé világosan, hogy nem adom önhöz. Nem adom! Semmi esetre sem.

— De ugyan miért makacsokodik, ezredes ur? Mi a kifogása ellenem?

Ő olyan hü lesz hozzám, mint ti kedves kicsi virágaim a rügyfakasztó, napsugaras tavaszhoz. Hogy csak engem fog szeretni, hogy nem élhet nélkülem, mint ti édes kicsi virágaim, napsugár, harmat nélkül.

Azután ő is adott nekem néhány száz ibolyát. Azt mondta, hogy ha majd visszajő, megkérdi azoktól, hogy hü voltam-e hozzá, hogy szeretem-e mindig.

Mert elment ám az a rossz fiu. Messze ment, nagyon messze. És én már oly régen nem láttam, nem is hallottam felőle. Alighanem már el is felejtett, tán nem is emlékszik már reám. Nem is jön már vissza. Pedig én úgy várom. Mert én még mindig nagyon szeretem ám.

Csak kérdezzétek meg az ottani ibolyáktól, azoknak is sokszor elmondtam már, azoknak is sokat meséltem már arról a rossz fiuról, azok már tudják. Csak kérdezzétek meg, ha majd ti is oda kerültök. Azok is majd elmondják.

És én úgy bizom bennetek. Mert tudom, hogy ti jók, hüek, igazak vagytok és ha majd az a rossz fiu egyszer mégis vissza jön, majd ti is elmondhatjátok, hogy én szeretem mindig, hogy én hü maradtam hozzá.

Ugy-e, megmondjátok neki, én kicsi virágaim?! Azok a kis kék virágok meg csak úgy bólintgatták rá a feleletet.

— Semmi és mégis sok. Igaz, hogy ön jó házból való jómódu ember; a modora igen jó, megnyerő; ön rendkívül kedves pajtás, a kit jó fiunak kell elnevezni. De ez éppen a baj. Ön tulajdonosan jó és ififormán nem tud imponálni a leányomnak, ki már hozzá van szokva a huszáros modorhoz. Ön igen ékesen, szépen tud beszélni; de nem tud cselekedni.

Lássa, én nem voltam olyan imponáló és mégis boldogan éitem a feleségemmel. Én nem is sokat láttam, belészerettem és elvettem amugy huszárosan, cinc, cwei és fertig.

— És ez olyan könnyedén, simán ment?

— Dehogyan ment simán, ha könnyedén is. Tudja... elmondom önnek, hadd okuljon belőle maga is... tehát tudja, mikor én Terkát először megláttam — a jégen történt — rögtön tisztában voltam vele, hogy ő vagy senki más. Nem is haboztam soká, hanem felszólitottam a kapitányomat, ki szintén künn korcsolyázott, hogy mutasson be.

— De pajtás, én nem ismerem azt a hölgyet; szabadkozott a kapitány.

— De felebbvalóm vagy és barátom, tehát kötelességed segítségemre lenni. Ha te, mint idősebb, engem bemutatasz, látni fogja ez a kedves teremtes, hogy komoly emberrel van dolga.

— A kapitányomnak végre is engedni kellett és félóra korcsolyázás nekem untig elég volt, hogy Terkám szívét elhódítsam. Megkérdeztem, hogy akar-e feleségem lenni — és másnap már a Bécsben voltam a kriegsministeriumban, hogy kieszközöljem a házassági engedélyt. A kauciót letehettem; szerencsére, mert Terka atyja hivatalnok volt, amolyan magasabb rangú, a kinek azonban alig volt nevezetesebb vagyona. Mikor Bécsből lejöttem, elmentem egy bálra, a melyen Terka is jelen volt az apjával meg a gardámé-jával. És a Terkát egypárszor körül forgattam, elmondtam neki, mit végeztem Bécsben és visszavezettem női kísérelőjéhez. Aztán felkerestem az apját, kit elszólitottam a tarokparti mellől, bemutatkoztam és előadtam kérésemet a leány kezét illetőleg.

— De hadnagy uram, szólt a Terka apja, én még nem ismerem önt, csak nem ígérhetem oda önnek mindjárt az első pillanatban a leányomat.

— Megmondjuk, hogy te mily jó, mily hü voltál.

— Most már hát tudjátok kicsi virágaim, hogy mi az én bánatom, tudjátok, hogy mért szeretlek annyira titeket, ti hallgatag, szótalan illatos ibolyák.

— Ugy-e, van okom rá, hogy sirjak? Ugy-e, van okom a panaszra? Ugy-e ti megértitek az én bánatomat? Hisz ti oly jók, oly szerények vagytok.

— De most már mennem kell. Eljötök ti is velem haza. Kaptok majd tiszta friss vizet. Gondozlak, ápollak titeket és ha elhervadtok, akkor sem doblak el, hanem elteszlek, megőrizlek bennetek. Mert én nem vagyok ám olyan rossz, mint az a rossz fiu.

Az ibolyák meg csak bólintgattak tovább, mintha vigasztalni akarnák.

— Jó vagy. Meg is áld az Isten érte. Boldog léssz. Az a rossz fiu visszajön hozzád. Mert nem is olyan rossz fiu ám ő. Szeret ő most is és meglásd, hogy vissza jön. Nem is nagyon sokára.

A leány mintha megértené, a mit a kis ibolyák suttognak. Valami édes, boldogító sejtés hatja át. Valami úgy úzi, hajtja, hogy siessen haza, mert olyan édes, boldogító dolgot mesélnek majd otthon azok a kis hervadt, fonnyadt ibolyák...

Siet is.

— Huszártiszt vagyok, a kaucióm meg van, különben a császár kabátját viselem s az elég garanciája becsületes voltomnak.

— Kérem, én nem kételkedem benne, de mégis . . . Látogasson meg, kérem, és néhány hónap múlva.

— Néhány hónap múlva? Hát olyan türelmesnek gondolja érzelmeimet Terka iránt? Hisz az nem is volna szerelem! Uram, hallgasson szavaimra. Most mindjárt kezdődik a négyes, a mit Terka kisasszonnyal kell táncolnom, annak végével majd bátor leszek újra kérdezősködni. Igen vagy nem?

Azzal szalutáltam és ott hagytam az öreget. A négyes után újra fölkerestem, ő még mindig nem gondolta meg magát, talán azért, mert tarokkpartnerjeit nem hagyhatta cserben. Mivel nem tudott határozott választ adni, azt mondtam neki, hogy hát csak kártyázzék nyugodtan tovább, majd beköszöntök a házába. Az öreg visszaült az asztalhoz én pedig kocsi-ba ütem, a Terka velem és a szomszédfaluba egyenesen a paphoz hajtottam. Ott egy kis erélyes fellépésre volt szükség, de végre a lelkész összeadott. Mikor másnap Terkával az apjához beköszöntöttem, ez bizony belenyugodott házasságunkba.

— Ennek igazán örülök!

— Minek?

— Hogy a Terka apja oly könnyen belenyugodott a változhatatlanba. Most ilyen formán reményem van, hogy ön is bele fog nyugodni, hogy azt a Terkát, a ki szakasztott az anyja, az én Terkám az apai házából megszöktettem és a nénémhez biztos helyre kísértem, hol addig fog maradni míg, mi is elmehetünk a paphoz.

— ! ? ! — De bizony nem fog maradni! A lakodalomra az én házamban is elég tág a hely. No so'se hittem volna, hogy ön — hogy te ilyen tüzről pattant legény vagy . . . !

— Ölelj meg kedves, derék fiam! cupp, cupp.

Petrus.

Napirend 1897. március 12-én.

Naptár: péntek, márc. 12. — Róm. kath: Jéz. lándzs. — Prot.: Gergely. — Görög kel. (febr. 28.) Vazul. — Zsidó: Veadar 8. — Nap két 6 óra 4 perckor; nyugszik 5 óra 44 perckor. — Hold két délelőtt 10 óra 10 perckor; nyugszik éjjel 2 óra 22 perckor.

Mikor a kerthez ért, megállt. Valami visszatarthatja, mintha félne belépni.

Az ibolyák meg biztatják:

— Menj, siess. Megjött a rossz fiu. Érted jött. Vár már. A kis ibolyák már megmondták neki, hogy te jó, hű voltál. Csak siess!

Izgatottan megy a kerten át. Mikor oda ért a kis lugashoz, melyet már befutott a repkény, valaki egyszerre átöleli.

— Angyalom, édes kis virágom, itt vagyok újra. Eljöttem érted és többet nem is hagylak el.

A leány meg csak oda borult arra a rossz fiura és engedte, hogy csókolja, ölelje.

Az ibolyák meg csak csendesen sutogtak.

— Ugye, igazunk volt? Ugye eljött ez a rossz fiu? Ugye boldog vagy?

De a leány nem ügyelt rájuk. Elfelelte a kis virágokat. Azt sem vette észre, hogy kiejtette kezéből a kis ibolya csokrot.

Hisz most olyan boldog volt. Most már nem kell panaszkodni, meg talán meg sem értenék ezt a nagy boldogságot azok a kis ibolyák . . .

Ott is hagyta a földön az illatos, de már-már fonnadni kezdő ibolyákat.

Azok meg szomorúan néztek utána. Fájt nekik, hogy a nagy boldogságban annyira elfeledte őket. De azért nem haragudtak rá.

Az ibolyák nem tudnak haragudni, csak illatozni. G ö n d ö r S á n d o r.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg; légnyomás 742. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, jelentékeny csapadék nélkül, hűvös idő várható.

— **(Pécs város közigazgatási bizottsága.)** ma délelőtt 11-kor tartotta rendes havi ülését Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt, Ráth Mátyás, Egry József, Jobszt László, Dragonescu Döme, Zsolnay György, Krasznay Mihály, Kovácsffy Kálmán, Fekete Mihály, Zavaros Péter, Tróber Aladár, Salamon József, Czirer Elek, Záray Károly és Szuly János bizottsági tagok részvételével. Elnöklő polgármester örömteljes hírt közölt mindjárt az ülés elején, mely abban áll, hogy a belügyminiszter f. hó 10-ről kelt leirata szerint értesítette a polgármestert, hogy Baranya megye és Pécs sz. kir. város főispánjává ő felsége Fejérváry Imre bárót, a m. kir. belügyminiszterium titkárával, legkegyelmesebben ki nevezni méltóztatott. (Éljenzés.) Indítványozza ebből kifolyólag, hogy még ebből az ülésből üdvözöljék az új főispánt miután a város közönsége és a tanács nevében már szóló üdvözölte. A jelenlevők elfogadták az üdvözlés iránt tett indítványt, midőn a szolga a polgármestert kihívta a tereméből, mert Kardos Kálmán, volt főispán várakozott reá, a kivel az új főispán fogadtatásának módozatait beszélte meg. Mig a polgármester távol volt, az elnöki széket Zavaros Péter tanácsos foglalta el. A szakreferensek jelentései észrevétel nélkül tudomásul vétettek, valamint az a néhány miniszteri leirat is, mely február hó folyamán érkezett s melyet föl sem olvastak. Fél tizenkettőre lemorzsolnak mindent s a tagok szétozoltak.

— **(Kalmár Piroska Pécssett.)** Most már véglegesen meg van állapítva, hogy Kalmár Piroska, a budapesti Vigszínház tagja, f. hó 17-én érkezik Pécsre és még ugyanaznap este fellép a nemzeti színházban a vidéki hírlapírók szövetsége javára rendezendő előadásán, mely alkalommal színre kerül Széchi Ferenc és Makai Emil társszerzőknek „Kaland” és „Második Kaland” című két kedves aprósága, a mely utóbbit még eddig egy színpadon sem adtak elő. Ugyan-e csak ez alkalommal fellépnek Zilahy Gyula a nemzeti, s Németh József a népszínház tagja. Kalmár Piroska ezután fellép még 18-án a „Sütét pont” és 19-én „A szóki mondó asszonyság” című darabban. A telt házat Kalmár Piroska kétségtelenül meg fogja szerezni úgy a hírlapírók szövetségének, mint Somogyi igazgatónak.

— **(A siklósi ellenzéki kör)** március 15-én a kör helyiségében társas vacsorával és szavatokkal fogja megünnepelni a nemzeti ujjábredés nagy évfordulóját.

— **(Hirtelen halál.)** Özv. Jellinek Jakabné, alsóputuruk-utcai lakos, tegnapelőtt este hirtelen meghalt. Az ötvennégy éves, erőteljes, kövér asszony épen lefekvéshez készült, mikor egyszerre csak rosszul lett és erőteljesen esett össze a szoba padlózatára. Hozzá tartozói segítségére siettek; fel emelték és ágyába vitték, ahol aztán pár percnyi haldoklás után meghalt. A hirtelen

halállal kimúlt asszonyt tegnap délután boncolták fel, a rendőrség közbejöttével, a budaikülvárosi temető halottaskamrájában s a hivatalos vizsgálat a hirtelen halál okául szívszélhűdést konstatait.

— **(Veszett kutya garázdálkodása.)** Patacon ma, a kora reggeli órákban, midőn a községi kondás a sertécsordát a legelőre akarta kihajtani, a sertésekre rátámadt egy kóbor kutya és közülök vagy hat darabot megmárt, mire a kanász el bírta róluk verni a dühös ebet mely — szerencsére — a kanásztól megfutamodott és csakhamar nyoma veszett a réteken. Az esetről a kanász azonnal jelentést tett a községi bírónak s a megmárt sertéseket a falkától elválasztották. Rendőrségünket telefonon értesítették az esetről, mert a dühös eb, amely a legnagyobb valószínűség szerint veszett volt, Pécs felé vette útját. A megmárt sertéseket majd a hatósági állatorvos által megvizsgáltatják s ha a veszethez tüneteit észlelik rajtuk, el fogják őket pusztítani.

— **(Egy havi rend.)** A polgármester havi jelentése szerint a lefolyt február hónapban a közigazgatás menetét mi sem zavarta meg. A közigazgatási iktatóba beérkezett 2000 ügydarab, a miből 1917 intéztetett el, a kapitánysági külön iktatóba beérkezett 1484 ügydarab, melyből 1411 nyert elintéztést; büntügy volt 3, vétség 18, kihágás 138, cselédkönyv kiadatott 14, igazolvány 8, iparigazolvány 4. Letartóztatva volt 159 egyén, kötött utlevéllel kiutasított 88, kísérettel 1. Vidéki utas megszállott 560. A központban működő községi bíróságnál beadott 431 panasz, a bányatelepi községi bíróságnál 52. Utadóban befolyt 4584 frt 81 kr., vagyis 91 frt 61 krral kevesebb, mint a múlt év megfelelő időszakában.

— **(Halálozás.)** Pálffy Katalin, életének hetvenedik évében, tegnap este meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 4 órakor lesz a Deák-utca 4. számú házból a budaikülvárosi közsirkertbe. Az engesztelő szentmisét szombaton fél 10 órakor tartják lelkiüdvéért a székesegyházban.

— **(Az államvasutak veszedelmes konkurrensa.)** Lusztig Miksa ma kezdte meg nyári útját, a mennyiben ma délelőtt indította utnak az első omnibuszt a Vadember szálloda elől, a mely egész késő őszig fogja szállítani az emberiséget Pellérdre és vissza, még pedig sokkal olcsóbban, mint a M. Á. V.

— **(Koholt rablótámadás.)** Özv. Strausz Józsefné, kecsgepusztai bérlő, megbizta Sebestyén István nevű, pincehelyi illetőségű cselédjét, hogy egy 271 forinttal terhelt pénzes levelet vigyen el Wirth Jónás Károly majori ispánhoz. A cseléd el is ment a pénzes levéllel, de a mikor visszakérült, csupa vér volt és azt adta elő, hogy az uton két ismeretlen ember megtámadta és a pénzt erőszakkal elvette tőle s ráadásul még jól fejbe is verték. Az esetet persze azonnal bejelentették a csendőrségnek, a hol megindították a nyomozást az ügy kiderítése végett. És a nyomozás folytán ki is derült, hogy az egész rablótámadást úgy gondolta ki a cseléd s a pénzt bizony senki el nem rabolta tőle, hanem ő maga elsik-

kasztotta és egy fa alá elásta. A honnan elő is adta, mikor látta, hogy a tagadás hiábavaló. A rajtacsipett sikkasztót bekisérték a börtönbe.

— **(Egy vizimalom pusztulása.)** Tótkeszi községben a község tulajdonát képező vizimalom, a napokban ismeretlen okból kigyulladt és tetőzete porrá égett. A malmot Fekete Lajos bérlő birta bérben a községtől s az 980 forintra biztosítva lévén, így a kár megtérül.

— **(Kifogott holttest.)** Mohácson — mint levelezőnk írja — a dunai halászhok egy teljesen feloszlásnak indult férhullát fogtak ki a Dunából. A holttest negyven év körüli, erős, magas férfire vall. Fekete zsinóros nadrág, barna, kockás bársonykabát, kávészínű mellény és kék ing volt rajta s öltözetét hosszuszáru csizma egészítette ki. A kifogott holttestet lefénnyképezték és csak azután temették el. Mivel semmi külérőszak nyomát nem konstataha rajta a vizsgálat, a legnagyobb valószínűség szerint öngyilkosság folytán került a Dunába, melynek hullámai egy élet titkát takarták el benne.

— **(Pálinka a tejes kannában.)** Wolf Jakab, rácvárosi pálinkafőző, tegnap délután jelentést tett a főkapitánynál, hogy belakatolt kamrájából a pálinka egy idő óta feltűnően fogy. Bizonyára valami enyveskező tolvaj hordogatja, a kinek álkulcsa van a lakathoz. A főkapitány Selényi Antal rendőrbizost bizta meg a nyomozás teljesítésével, a ki még az este nyomára is jött a tetteseknek. A káros eladta ugyanis, hogy nemrég a kamra lakatja elromlott s ő azt Andrész Jánosnak adta át javítás végett. Könnyen meglehet tehát, hogy Andrész álkulcsot csinált a lakathoz s ő jár be a kamrába. A rendőrbizost nevesettet maga elé rendelvén, ezzel a kérdéssel kezdte kihallgatását, előmutatván a lakatot:

— Hol van ennek a kulcsa?!

A váratlan kérdésre Andrész savorba jött és akaratlanul is elárulta magát:

— Otthon van, kérem.

S aztán bevallotta, hogy csakugyan álkulcsot készített a lakathoz és egy fiatal legény társaságában többször felnyitották a kamrát s mindannyiszor egy-egy tejes kannával loptak pálinkát. S hogy a lopás nagyon feltűnő ne legyen, egy-egy palack vizet töltöttek a megdézsmált pálinkakészletbe. Az elfogott tolvaj birtokában egy csomó álkulcsot is találtak s így egyelőre még a rendőrségi társalgóban tartják s a vizsgálatot es irányban is folytatják ellene.

— **(Pécs város közegészség ügye)** a lefolyt február hóban kevésbé volt kedvező a mennyiben a halálozások száma emelkedett. A tifusz ugyan alaposan megeztűnt, de a kanyaró esetek meglehetősen szaporodtak. Az összes kórházban ápolatott február hóban 893 beteg, míg januárban 947. Elve született 100 gyermek és pedig 58 fi, 42 nőnemű, meghalt 106 egyén. Házasságra 40 pár lépett. Közköltségen 218 egyén láttatott el ingyen gyógyszerekkel. Az élelmi piacokon kifogásolni való nem adta elő magát.

— **(Tűz a tolnai lovassági laktanyában.)** A tolnai új lovassági ka-

szárnyában kigyulladt egyik nagy istálló, ugyanazon épület, mely másfél évvel ezelőtt leégett. A tűzoltóság, mely telefon útján lett értesítve, gyorsan ott termett és egy órányi kemény munka után a tüzet lokalizálta. Nagyon megnehezítette a munkát az óriási szél, melynek dacára csak az istálló egy része égett le, 60 méter istállóból vagy 20 méter. A fákankerti uradalmi tűzoltóság is kivonult rövid idő alatt és derekasan volt segítségére a tolnaiaknak. A tűzoltóság reggel 5 óráig dolgozott. A tűz pénteken reggel is égett.

— **(Társas vacsora.)** Szabó Sándor, a malom utcai Petőfi-vendéglő tulajdonosa, március 15-én este 7 órakor társas vacsorát rendez. Egy teríték ára 48 kr. Lesz a vacsorán zene és szavaltat is. A vacsorára előre jelentkezni lehet a vendéglőben. Hol aláírási iv van kitéve a résztvevők számára.

— **(Addig jár a korsó a kutra...)** mig eltörik. Ez a közmondás bizonyult be Fremd József, paksi lakoson akit most a csendőrök elfogtak azért, mert az a gyanúra, hogy felfeszítette Steiner András paksi kereskedő boltajtáját és a bolti pénztárból 95 frtot ellopott. Ezt a tettét tagadja az elfogott ember, de viszont beismeri azt, hogy Steinerékhez az ablakon keresztül már két ízben bemászott és a boltból egyszer 1 frt 75 krt, másszor 4 frtot ellopott. Azonkívül két ízben ki is zsebelte Steiner Andrást, ekkor is vagy 6 frtot lopván ki a zsebéből. Mind ezek alapján igen is feltehető, hogy a betörést is ő követte el s ezért átadták a járásbírósnak, ahol a vizsgálatot tovább folytatják ellene.

— **(Próba szerencse.)** A tapolcai — vagy „millenniumi“ nevén rampeltfeldi — Vörös-csárdában mulatott a napokban Cselők Ferenc, nagyharsányi lakos. A mulatság vége az lett, hogy Cselőköt elnyomta a mór s mikor kijózanodott, nem találta zsebében a pénzét, mintegy 9 frtot. A kizsebelt ember azonnal jelentést tett a beremendi csendőrségnek s azok meg is indították a nyomozást a zsebtolvaj kipuhatólása iránt. Mikor ennek nesztét vette a csárda csaplórosa, Kotorác Cvettko, elment Cselőkhöz és töredelmesen bevallotta neki, hogy a pénzt ő vette ki a zsebéből. Gondolta, hogy „próba szerencse“; de mivel fél, hogy a csendőrök kinyomoznák a bűnösségét, inkább elhozta a pénzt, ime itt van, visszaadja. A bűnbánó tolvajtól Cselők uram nagy örömmel vette vissza az örökre elveszettnek hitt ropogós bankókat, hanem azt már nem tudta megakadályozni, hogy a csendőrök is ki ne nyomozzák a bűnöst és fel ne jelentsék a bíróságnál. Ahol bűnbánatát legfeljebb majd enyhítő körülményül fogják betudni, ha leszámolnak vele a zsebtolvajlásért.

— **(Megkövezett kocsis.)** Hat vókényi suhanc furcsa boszút állt egy siklósi kocsison azért, mert az nem vette fel őket a kocsijára. Vakana c Radoszlav, özv. Szivér Istvánné, siklósi lakosnő kocsisa, az országuton haladt a kocsival, mikor találkozott Holcer János, Hóhmann Kristóf, Deutsch Károly, Mager József, Luc Ádám és Kerber József nevű vókényi legényekkel, a kik rá-

kiáltottak, hogy mivel úgy is üres a kocsija, vigye hát be őket Siklóra. A kocsis azonban ezt megtagadta s ekkor a hat suhanc köveket ragadott fel az utról és a kocsit közrefogva, valóságos kőzápor alá vették Vakana cöt s az csak véres fejjel tudott előlük elhajtani kocsijával s mikor Siklóra ért, rögtön bejelentette az esetet a csendőrségnek s azok aztán elfogták a kövező legényeket, a kik kihallgatásukkor tettüket beismerték. Most a bíróság fogja őket kérdőre vonni a furcsa boszuállásért.

— **(Tüzek.)** Siklóson Grizmüller Antal háza, ismeretlen okból kigyulladt és 410 frt értékben le is égett. A leégett ház 400 frtra volt biztosítva. — Sokkal nagyobb azonban már a kára özv. Kremer Jánosné, szakadati lakosnak, a kinek a háza szintén tűz martalékává lett e héten. A leégett ház nem volt biztosítva s a tulajdonosnő mintegy 287 frt kárt szenvedett a tűz folytán. Ambrus Márton, pincehelyi lakos háza is tűz prédájává lett a napokban. Ez a ház már szintén biztosítva volt s így a tulajdonos kára megtérül. Pincehelyen különben egy másik tűz is volt a napokban. Barocsa Jánosnak a szőlejében levő préháza égett le. A kár 231 frtot tesz ki; de a leégett épület 225 frtra volt biztosítva. Mindeme tüzek keletkezési oka ismeretlen maradt, bár a hivatalos vizsgálatot mindegyik esetben megtartották a tűz okának kipuhatólása végett.

— **(Megszurt ember.)** Kender Károly, mohácsi lakos, összeszóalkozván Benedek Albert lakótársával, a szóváltás hevében annyira elragadta magát, hogy felkapott egy kezügyébe eső ollót és azzal Benedeket mellbe szurta. Szerencsére az olló nem ért nemesebb részeket, így is azonban legalább tíz napba kerül, míg a megszurt ember sebé begyógyul.

— **(Ujmódi Kinissi Pálok.)** Tudvalevőleg Kinizsi Pál gyakran egy-egy öklőcsapással is szétzúzta az igazhívő muzulmánok tar koponyáját. Nos hát a mai világban is akadnak híres Kinizsi Pálnak követői, nem ugyan a csatatéren, de a kocsmákban. Így például Pakson két kocsmái verekedés is történt mostanában, hol az ellenfelek, egyéb eszköz hijján, pusztá öklővel mentek egymásnak s minthogy egyiköknek el kellett esni, hát elesett bizony az öklőcsapások sulya alatt jó Kovács József és Kern József, a kiket Kovács Ferenc, illetve Bötös György öklözött véresre a kocsmaharc hevében. Az egyik 10 napig, a másik kéthétig gyógyuló sebeket szenvedett a harcban s most otthon ápolják őket, az uj módi Kinizsi Pálok pedig feljelentették a bíróságnak.

— **(Leégett préházak.)** Horváth István, bölcskei lakosnak, a szőlőben levő préháza a napokban ismeretlen okból kigyulladt és le is égett. A tűz a préházról átterjedt Suljók Péter és Endrédi Pál szomszédos préházaira is s ezek is a tűz martalékává lettek. A tűz által okozott kár 580 frtot tesz ki, ami részben megtérül, mert a három leégett préház összesen 385 frtra volt biztosítva.

— (**Hering lakoma.**) Hirci Ferenc, a Vigadó közkedvelt vendéglőse, folyó hó 17-én (szerdán) hering-lakomát rendez a Vigadó dísztermében. A lakomához — melyen minden vendég egy feldisztatott heringet kap ajándékba — a zenét Jónás János zenekara fogja szolgáltatni.

— (**Tejszövetkezetek szaporodása.**) Az országos tejgazdasági felügyelőség igazán elismerésre méltó tevékenységet fejt ki a tej-termékeknek értékesítése érdekében létesítendő szövetkezetek szervezése dolgában. Ebben az évben január elseje óta nem kevesebb, mint 30 ilyen szövetkezet létesült a dunántúli részeken és pedig — értesülésünk szerint — a következő helyeken: Baranyában: Magyar-Bólyban, Himesházán, Szébenyben, Bakonyán, Boda és Töttös községekkel és Magyar-Széken, melvhez Német-Szék, Liget és K.-Hertelend községek csatlakoztak; Somogyban: Alsokon, Sarkad és Csurgó csatlakozásával, valamint Tót-Szent-Pál és Varjaskéren, Tolnában, Aparon és Kaaksdon. A legközelebbi napokban fognak még megaiakulni Baranyában: Árpád, Egerágh, Nyugat-szent-Erzsébet és Mágocs községekben; Tolnában: Nagy-Szokolban és Tót-Keszin.

— (**Mitkapsz Németh.**) Nincs elméesebb és kegyetlenebb csufolódó a népnél. Az az előnév, a melyet csufondároskodásból a nép ad a maga kiválasztott fiainak, az ugyan rajta marad azon és a hetediziglen való ivadékán is magvaszakadtáig. Tegnap a kihágási hatóság elé állítottak egy legényt,

aki az édes apja után a „Mitkapsz“ előnevet örökölte és ennek az a legendája, hogy a Németh Sándor valamelyik öregapja — be sugó volt, árulkodott és mikor ezt megtudta a nép, rákeresztelte e nevet: Mitkapsz Németh? Az unoka is kapott valamit, mert a Mitkapsz Németh Sándor, a kis legény is rossz fát tett a tűzre. Ezt a fát a városi erdőből vágta, a mely kihágásért 2 napi áristom járt ki. Mitkapsz Németh Sándor kifordult az ajtón és kedélyesen vette a dolgot: „No, én megint megkaptam“.

— (**A szardínia olcsó lesz.**) Jó hír érkezik a szardínia kedvelői számára. Ez apró halból ujabban annyit fognak a Rivierán föl egész Toulonig, hogy áruk 90 százalékkal hanyatlott. Eddig 2 frt, vagy 2 frt 50 krt fizettek egy kilóért, most pedig 20 centimes-ért kaphatni. A szardínák amellet olyan zsirosak, hogy a sokféle használatos besózást nem is lehet alkalmazni és inkább olajjal konzerválják. A kis halakat forró olajba teszik, majd kőedényekbe rakják. Csak Bordeaux és Nantes vidékén kerülnek a szardínák az ismeretes pléhdobozokba, hogy a viláfgorgalom számára szolgáljanak.

Saját műhelyében minden nemű javítás elkészítésére, ódon ékszerek átalakítására vésnöki munkák, nevezetesen monogrammok cimer vésések, clichéek stb. készítésére ajánlkozik **SCHONWALD IMRE** Pécs, Király-utca (Hattyu épület.)

Művészet, irodalom.

○ **Másodszor.** A Verdi-rekviem tegnapi második előadása szintén teljes kiváltságú és fényes közönséggel telt nézőtér előtt folyt le, semmit sem engedve siker doigában az első est dicsőségének, csupán a közönség sorában láttunk több vidéki arcot, mint az első előadás alkalmával. Magától értetődik, hogy a tapsoknak és éljenzéseknek vége-hossza nem akart lenni.

Törvényték.

§ **Mikor a bakter álmos.** Kajdi Ignác, hosszuhetényi lakos, a tavaly ősszel azt vette észre, hogy a pajtájából a zsupszalmát enyveskező jómadarak lopogatják. Ezért felkérte az éjjeli őrköt, hogy vigyázzanak a pajtájára s ha a tolvajt megcsipik, nem lesz érte hálátlan. Kis Ferenc József, éjjeli őr, ennek folytán egy este bele is vette magát a pajta közelében egy szalmakazalba s ott szundikálva várta a tolvajokat. Mikor álmából egyszer felébredt, két embert látott, akik egy lepedőben zsupszalmát cipeltek s látta azt is, hogy a pajta tetején az előbb még bezárt ajtó fel volt nyitva. Nosza az emberekre rontott. Az egyik elfutott tőle, de a másikban Varga Mátyást ismerte fel, aki azonban szintén elfutott s otthagya a lepedőt a szalmával együtt. Az éjjeli őr erre fogta a lepedőt s vitte Kajdiékhoz, akik nem voltak otthon és ekkor Kajdi Györgynéhez ment, a káros anyjához, aki a lepedőben

csodálatos kedvtelésnek aztán meg is látszott rajta a nyoma, a mennyiben minden munkában, a szaktudósában éppen úgy, mint a kuruzslóében, talált valamit, a mit magára vonatkoztatott. S éppen ezért a kórisme, melyet magáról alkotott magának, nagyon változatos volt. Megesett rajta, hogy étvágytalanságról panaszkodva, egymaga elfogyasztott egy egész kappant.

Menyasszonya iránt nem volt gyengéd, de Helénnel szemben is több tartózkodást és kimértséget tanusított, mint azelőtt. Helén viselkedése mindkét fivérrel szemben kifogástalan volt. Zsófi kisasszony ugyan azt mondja urnőjének, hogy ez csak a nyilvánosság előtt van így, mert ha titokban legalább az egyiket is fel nem bátorítaná kacér arc- vagy szójátékkal, az a szívósság, a melylyel a csapodár Egon udvarol neki, érthetetlen volna. Vanda ennek az irigy besugásnak igen szívesen adott hitelt. Féltékenykedett Helénre s ezért nem volt megelégedve Leo hideg udvariasságával sem, a melyet ez Helén irányában tanusított. Hát nem lepte-e meg a minap is egy melegebb tekinteten, melyet a szép leányra vetett? Ő bizik, valóban sziklaszilárdan bizik benne, de — —

Csak a mikor Leo az egykori bensőséggel közeledik menyasszonyához, csak akkor békül ki a világgal, még Helénnel is. Így volt ez azon az estén is, a mikor valamennyien a plébánosnál voltak látogatóban.

A levegő még enyhe és meleg volt, noha az égen már ragyogott a csillagtábor. A társaság a kerti lugasban ült és vidáman csevegett sok mindenről, végre a politika került szóba. Egon mindenképpen a háboru mellett volt, hogy kivel — az előtte közömbös, Wiek ur

Az öreg gróf megjegyezte Helénnek, hogy a könyvtár éjjel-nappal nyitva áll, a mint ő egyáltalán semmit sem szokott zár alatt tartani.

— A mi vidékünkön csak vadászók vannak — mondá ő.

— Mily pompás! mily nagyszerű! — kiáltott föl Helén, amint a nagy szárnyas ajtón át a könyvtárba lépett. Hatalmas volt ez, magas, szépen ivelt ablakokkal, melyeknek apró, ólomkeretű színes üvegei kellemesen mérsékelték a beáradó világosságot. Egy óriási színes cserépkályha mélyen bekönyökölt a terembe. A falak meglehetősen magasságig faburkolattal voltak ellátva s e fölött bőrkárpitokkal borítva, a gazdagon tagozott mennyezet aranyozással s festményekkel volt ékesítve. A szőnyeg s az ablakfüggönyök élénk színtűek, az embermagasságu könyvszekrények párkányain üvegkelyhek s majolikatalak csillogtak. Semmi sem kicsinyes, semmi sem haszontalan lim-lom, aminthogy az asztalok és székek is, barnított tölgyfából, rojtos bársony kárpitozással, izlésesek és méltóságteljesek. Fegyvercsoportozatokban sem volt hiány, de a legjelentékenyebb faldisz, legalább a tulajdonos szemében, mégis az életnagyságu családi arcképek voltak, melyek sötét kereteikből komolyan tekintettek le rája.

Helm gróf az egyik ablakhoz sietett s kinyitotta. Innét a lejtőt borító erdőség fölött lelátni a barátságos falura s a környező földekre és mezőkre, a távolabb emelkedő hegyláncra s a láthatár legszélén egy tó tük-rére sziklakeretben.

— A kilátás szép — mondá a gróf — és mégis tette hozzá visszafordulva a terembe s a képekre eső

felismerte azt a lepedőt, melyben Varga Mátyás lánya, Varga Mária, aselőtt pár héttel egy szállitmány szalmát vitt el tőle. Ez alapon Varga Mátyás lopás miatt vád alá helyeztetett s ügyében most tartották meg a végtárgyalást. E végtárgyaláson azonban Kis Ferenc József vallomása nem eshetett beszámítás alá, mert azonkívül, hogy felismerni vélte Vargát, másképp semmivel sem tudta állítását bizonyítani; ép így volt Kajdi Györgyné is, és így tehát a királyi ügyész elejtette a vádat a vádlottal szemben. De a panasszos, Kajdi Ignác, kérte a vádlott megbüntetését s a bíróságnak ítéletet kellett hoznia, a mely azonban a vádlottra nézve felmentő lett. Kajdi Ignác a felmentő ítéletet is megfélebbezte.

§ A házaló tragédiája. Megirtuk annak idején, hogy miként lopózott be tavaly május hó 26-án egy Weisz József nevű pécsi házaló Löffler Emil honvédszázados lakásul szolgáló ház padlására és onnan betörés útján elemelt különféle ruhaneműket. Ezért a betörésért a pécsi kir. törvényszék 2 évi fegyházra ítélte 1896. évi június 20-án a vádlottat, akinek azonban egyéb leszámolni valója is akadt a törvényszékekkel. Ugyanis e betöréses lopást megelőzőleg, 1895. július 17-én Klenz Alajos kocsmáros kamrájából két pár cipőt is ellopott Weisz József, a mely lopásért 1895. október 23-án 9 havi börtönrre ítélte a kir. törvényszék. A vádlott sokallotta a büntetést és felebbezett s mikor a pécsi kir. ítélőtábla is helybenhagyta az

ítéletet, felebbezett a budapesti kir. Curiahoz. És a kir. Curia — mivel Weisz már több szörösen rovott multu egyén — kétévi fegyházat mért reá a két pár cipő ellopásáért. A Curia ítéletét a mult pénteken hirdették ki a meglepett vádlott előtt, most pedig — mivel a Löffleréknél elkövetett betörés ügyében is jogerős lett a szintén kétévi fegyházra szóló ítélet — összbüntetést szabott ki reá a törvényszék. Az összbüntetést mult évi jun. 26-tól számítva 3 évi és kilenc havi fegyházban állapította meg a törvényszék, így hát az elítéltnak még 3 évi és egyhónapi fegyházat kell ülnie.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése márc. hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az igazságügyi tárca mai folytatólagos tárgyalásánál Neumann Armin nagy fába vágta a fejszét, a mennyiben az Emmer Kornél által tegnap elmondott igazságokat akarta megdönteni s oda lyukadt ki, hogy jogalkotásainkhoz ne az Emmer által ajánlott francia mintákat használjuk. (Madarász József közbekiált: jobb, mint a német.) Neumann a német mintát tartja jobbnak, mert közelebb van hozzánk. A perek kevesbitése inkább a népnevelés feladata, mint az igazságszolgáltatásé. Ellenzi az okirati kényszert. A büntető törvény revíziójával is foglalkozik a kormány s így nem ér-

heti vád, hogy nem hasznosítja e téren a felmerült tapasztalatokat.

Erdély Sándor igazságügyminiszter hosszas beszédben szintén Emmer Kornél tegnapi beszédével polemizál s azt az ígéretet teszi, hogy legközelebb elő fogja terjeszteni az általános polgári törvénykönyv tervezetét.

Molnár János felszólalása után, ki a telekkönyvezés hiányairól beszélt, szót emelt

Plósz Sándor államtitkár s élesen támadta meg Emmert, védekezvén a doktrinarizmus és germanizmus vádjá ellen, úgy, hogy utána

Emmer Kornél kénytelen volt személyes kérdésben felszólalni.

Ülés végén Polónyi fejtegette az igazságügyi politika hiányait.

TÁVIRATOK.

— Az új főispán kinevezve. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos Budapesti Közlöny mai száma közli a következő legfelsőbb kéziratot: „Magyar belügyminiszterem előterjesztésére dr. báró Fejérváry Imre belügyminiszteri segédtitkárt Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánjává kinevezem. — Kelt, Cap St.-Martin 1897. március hó 7-én. Ferencz József sk. — Perczel Dezső sk.“

szines sugarakat követve tekintetével — ez a tekintet is megörvendeztetni a szívet. A kiket ezek a képek ábrázolnak, mind nemesemberek voltak a szó valódi értelmében. Egynek képét sem tűrném meg itt, akiről tudnám, hogy a Helmek hagyományaihoz és je'mondatunkhoz hűtlen volt. Minden családnak vannak ilyen méltatlan tagjai, a mienknek hála istennek, csak kevés.

Helén észrevette, hogy a gróf, mióta a terembe lépett, ismét elkomolyodott s bizonyos páthosszal beszélt, ami különben nem volt szokása.

— Ez itt — mondá egy tizenhetedik századbéli viseletben pompázó aggastyán képe elé lépve — ez a legjelentékenyebb, Ferdinánd választófejedelem tanácsosa és barátja volt, a Helm-féle hitbizomány alapítója. Igazi áhitat fog el, valahányszor nemes vonásainak szemléletébe merülök. S ez itt legkedvesebb olvasmányom.

Ezzel egy drága kötésű könyvet vett le a faburkolat párkányáról a kép alatt s Helénnek nyújtotta. A címlapon ez állt: „A Helm nemzetség története. Irta Vieracker Ferenc Nepomuk, helmburgi plébános.“

— Plébánosunk által megirattam elődeim történetét s néhány példányban kinyomattam. A legnagyobb rész erről szól, itt fölöttünk, s mindent, a mi az ő alapítványára vonatkozik, okmányolva megtalálhat ön ebben a könyvben. Csodálatos, milyen bölcsen, milyen előrelátással intézkedett mindenről ez az ősem. Adja az ég, hogy szelleme az új ágra is átszálljon.

— Engedelmevel el fogom olvasni ezt a munkát, itt ebben a pompás csarnokban, hol annak legméltóbb helye van.

— Ennek csak örvendeni fogok, mert talán ősem kedveért engem, öreg embert, is meg fog kedvelni és támogat majd utolsó és legszentebb föladatomban teljesítésében. . . Az ég nem áldott meg gyermekekkel, halálom után tehát birtokom és nevem idősebb unokaöcsémre száll. Képzelméti, milyen gond nyomja lelkemet miatta, milyen bánatot okozna, ha látnám . . .

Itt elhallgatott, mert érezte, hogy erőt vesz rajta a megindulás.

Helén még egy tekintetet vetett a könyvre, melyet a gróf ismét visszatett a párkányzatra. Most igazán nagyon érdekelte őt ez a könyv.

Mikor a teremből távoztak, Helm gróf már nem nyújtotta Helénnek karját. Mereven tekintett maga elé, s katonás, szilárd léptekkel haladt mellette.

Az idő folyását Helmburgban Vanda lassunak, Helén ellenben gyorsnak találta, mert amaz alig várta az esküvő napját, amelyet emez annyira szeretett volna elodázva látni. Leo viselkedése az egyikben aggodalmat, a másikban reményt keltett. Némelykor egész nap csak pár órára került szem elé s akkor is kedvetlen, ingerlékeny és akaratos. Képzelt szenvedései voltak társalgásának kedvenc tárgyai s ezekkel látszott kizárólag foglalkozni, amikor egyedül volt. Mert az orvosi munkák száma, a melyeket minden válogatás nélkül hozatott és olvasott, már egész könyvtárrá nőtte ki magát. Ennek a

— **Uj jelölt Szigetváron.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Biedermann Rezső mandátumának megsemmisítésével árvaságra jutandó szigetvári kerületben Hoitsy Pál is fel fog lépni jelöltül függetlenségi-ugronista programmal.

— **A nagyhatalmak és Görögország.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londoni mértékadó körökben az a nézet uralkodik, hogy Görögországnak a nagyhatalmak jegyzékére adott válasza nem szolgálhat okul arra, hogy a nagyhatalmak a kényszerítő rendszabályokat illető határozataikat megvalósítsák. Más részről hírlik, hogy a nagyhatalmak megállapodtak abban, mikép a krétai görög csapatokat a szigetnek harminchat óra alatti elhagyására felszólítják. A hatalmak közt jegyzékváltás indult meg arra nézve, vajjon opportunus volna-e választ adni a görög jegyzékre. Bécsből jelentik, hogy a krétai kérdésben egyelőre szünet állott be. A hatalmak közt a tárgyalások tovább folynak. Nagy érdeklődéssel várják a francia kamara mai ülését, mert ettől függ a tárgyalások további menete.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hely szüke miatt egy teljes fényképészeti berendezés

olcsón, előnyös feltételek mellett eladó.
Hol! Megmondja a kiadóhivatal.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Tavaszi
öltönyök

Havelocok

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

es. k. szab. udvari férfi- és gyermek-
ruha gyári raktár

Pécsett, király-utcza.

321.
1897. szám

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 24334. számú végzése következtében Dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt Grün Bernát javára, Varga Antal ellen 117 frt 36 kr. s jár erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1622 frtra becsült butorok és felszerelések lovak és dongafából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 5565. 1897. számú végzése folytán 39 frt 36 kr. tőkekövetelés, ennek 1896 évi július hó 8-dik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen — frt — krban bíróság már megállapított költségek erejéig Német-Üröghön 7-dik szám alatt leendő eszközzésére 1897. évi március hó 29. n. d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényczikk 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1897. évi márczius hó 8. napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

2094. szám.
1896.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 34900. számú végzése következtében, Dr. Egry Béla ügyvéd által képviselt, Klein testvérek javára, özv. Schlesinger Jánosné ellen 43 frt 24 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1323 frtra becsült butorok felszerelések, lovak, kocsik stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 37212. 1896. számú végzése folytán 48 frt 24 kr. tőkekövetelés, ennek 1886. évi auguszt hó 5. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 28 frt 90 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsett, Pálya utca 15. szám a. leendő eszközzésére 1897. évi márczius hó 13. napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsett, 1897. évi február hó 28. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron a ki- adóhivatalunkban vétetnek fel.

Ismert okok kényszeritenek áruink készletét
a bevásárlási áron alul is

eladni, mely körülményre a midőn a n. é. közön-
ség figyelmét ezennel felhívjuk, kiemelendőnek
tartjuk, hogy

női ruhakelmék, selyemáruk,
szőnyegek, női kész felöltők,
nap és esernyőkből nagy rak-
tárunk van.

Tisztelettel

Klein Testvérek.

felismerte azt a lepedőt, melyben Varga Mátyas lánya, Varga Mária, aselött pár héttel egy szállitmány szalmát vitt el tőle. Ez alapon Varga Mátyas lopás miatt vád alá helyeztetett s ügyében most tartották meg a végtárgyalást. E végtárgyaláson azonban Kis Ferenc József vallomása nem eshetett beszámítás alá, mert azonkívül, hogy felismerni vélte Vargát, másképp semmivel sem tudta állítását bizonyítani; ép így volt Kajdi Györgyné is, és így tehát a királyi ügyész elejtette a vádat a vádlottal szemben. De a panaszos, Kajdi Ignác, kérte a vádlott megbüntetését s a bíróságnak ítéletet kellett hoznia, a mely azonban a vádlottra nézve felmentő lett. Kajdi Ignác a felmentő ítéletet is megfélebbesztte.

§ A házaló tragédiája. Megirtuk annak idején, hogy miként lopózott be tavaly május hó 26-án egy Weisz József nevű pécsi házaló Löffler Emil honvédszázados lakásául szolgáló ház padlására és onnan betörés útján elemelt különféle ruhaneműket. Ezért a betörésért a pécsi kir. törvényszék 2 évi fegyházra ítélte 1896. évi június 20-án a vádlottat, akinek azonban egyéb leszámolni valója is akadt a törvényszékekkel. Ugyanis e betöréses lopást megelőzőleg, 1895. július 17-én Klenz Alajos kocsmáros kamrájából két pár cipőt is elloptott Weisz József, a mely lopásért 1895. október 23-án 9 havi börtönrre ítélte a kir. törvényszék. A vádlott sokallotta a büntetést és felebbezett s mikor a pécsi kir. ítélőtábla is helybenhagyta az

ítéletet, felebbezett a budapesti kir. Curiahoz. És a kir. Curia — mivel Weiss már több szörösen rovott multu egyén — kétévi fegyházat mért reá a két pár cipő ellopásáért. A Curia ítéletét a mult pénteken hirdették ki a meglepett vádlott előtt, most pedig — mivel a Löffleréknél elkövetett betörés ügyében is jogerős lett a szintén kétévi fegyházra szóló ítélet — összbüntetést szabott ki reá a törvényszék. Az összbüntetést mult évi jun. 26-tól számítva 3 évi és kilenc havi fegyházban állapította meg a törvényszék, így hát az elítéltnak még 3 évi és egyhónapi fegyházat kell tölnie.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése márc. hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az igazságügyi tárca mai folytatólagos tárgyalásánál Neumann Armin nagy fába vágta a fejszét, a mennyiben az Emmer Kornél által tegnap elmondott igazságokat akarta megdönteni s oda lyukadt ki, hogy jogalkotásainkhoz ne az Emmer által ajánlott francia mintákat használjuk. (Madarász József közbekiált: jobb, mint a német.) Neumann a német mintát tartja jobbnak, mert közelebb van hozzánk. A perek kevesbitése inkább a népnevelés feladata, mint az igazságszolgáltatásé. Ellenzi az okirati kényszert. A büntető törvény revíziójával is foglalkozik a kormány s így nem ér-

heti vád, hogy nem hasznosítja e téren a felmerült tapasztalatokat.

Erdély Sándor igazságügyminiszter hosszú beszédben szintén Emmer Kornél tegnapi beszédével polemizál s azt az ígéretet teszi, hogy legközelebb elő fogja terjeszteni az általános polgári törvénykönyv tervezetét.

Molnár János felezőalálása után, ki a telekkönyvezés hiányairól beszélt, szót emelt

Plósz Sándor államtitkár s élesen támadta meg Emmert, védekezvén a doktrinarizmus és germanizmus vádjá ellen, úgy, hogy utána

Emmer Kornél kénytelen volt személyes kérdésben felszólalni.

Ülés végén Polónyi fejtegette az igazságügyi politika hiányait.

TÁVIRATOK.

— Az új főispán kinevezve. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos Budapesti Közlöny mai száma közli a következő legfelsőbb kéziratot: „Magyar belügyminiszterem előterjesztésére dr. báró Fejérváry Imre belügyminiszteri segédtitkárt Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánjává kinevezem. — Kelt, Cap St.-Martin 1897. március hó 7-én. Ferencz József sk. — Perczel Dezső sk.“

színes sugarakat követve tekintetével — ez a tekintet is megörvendezteté a szívet. A kiket ezek a képek ábrázolnak, mind nemesemberek voltak a szó valódi értelmében. Egynek képét sem tűrném meg itt, akiről tudnám, hogy a Helmek hagyományaihoz és je'mondatunkhoz hűtlen volt. Minden családnak vannak ilyen méltatlan tagjai, a mienknek hála istennek, csak kevés.

Helén észrevette, hogy a gróf, mióta a terembe lépett, ismét elkomolyodott s bizonyos páthosszal beszélt, ami különben nem volt szokása.

— Ez itt — mondá egy tizenhetedik századbéli viseletben pompázó aggastyán képe elé lépve — ez a legjelentékenyebb, Ferdinánd választófejedelem tanácsosa és barátja volt, a Helm féle hitbizomány alapítója. Igazi áhitat fog el, valahányszor nemes vonásainak szemléletébe merülök. S ez itt legkedvesebb olvasmányom.

Ezzel egy drága kötésű könyvet vett le a faburkolat párkányáról a kép alatt s Helénnek nyújtotta. A címlapon ez állt: „A Helm nemzetség története. Irta Vieracker Ferenc Nepomuk, helmburgi plébános.“

— Plébánosunk által megírtam elődeim történetét s néhány példányban kinyomattam. A legnagyobb rész erről szól, itt fölöttünk, s mindent, a mi az ő alapítványára vonatkozik, okmányolva megtalálhat ön ebben a könyvben. Csodálatos, milyen bölcsen, milyen előrelátással intézkedett mindenről ez az ősem. Adja az ég, hogy szelleme az új ágra is átszálljon.

— Engedelmevel el fogom olvasni ezt a munkát, itt ebben a pompás csarnokban, hol annak legméltóbb helye van.

— Ennek csak örvendeni fogok, mert talán ősem kedveért engem, öreg embert, is meg fog kedvelni és támogat majd utolsó és legszentebb földatom teljesítésében. . . Az ég nem áldott meg gyermekekkel, halálom után tehát birtokom és nevem idősebb unokaöcsémre száll. Képzelméleti, milyen gond nyomja lelkemet miatta, milyen bánatot okozna, ha látnám . . .

Itt elhallgatott, mert érezte, hogy erőt vesz rajta a megindulás.

Helén még egy tekintetet vetett a könyvre, melyet a gróf ismét visszatett a párkányzatra. Most igazán nagyon érdekelte őt ez a könyv.

Mikor a teremből távoztak, Helm gróf már nem nyújtotta Helénnek karját. Mereven tekintett maga elé, s katonás, szilárd léptekkel haladt mellette.

Az idő folyását Helmburgban Vanda lassanak, Helén ellenben gyorsnak találta, mert amaz alig várta az esküvő napját, amelyet emez annyira szeretett volna elodázva látni. Leo viselkedése az egyikben aggodalmat, a másikban reményt keltett. Némelykor egész nap csak pár órára került szem elé s akkor is kedvetlen, ingerlékeny és akaratos. Képzelt szenvedései voltak társalgásának kedvenc tárgyai s ezekkel látszott kizárólag foglalkozni, amikor egyedül volt. Mert az orvosi munkák száma, a melyeket minden válogatás nélkül hozatott és olvasott, már egész könyvtárrá nőtte ki magát. Ennek a

— **Uj jelölt Szigetváron.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Biedermann Rezső mandátumának megsemmisítésével árvaságra jutandó szigetvári kerületben Hoitsy Pál is fel fog lépni jelöltül függetlenségi-ugronista programmal.

— **A nagyhatalmak és Görögország.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londoni mértékadó körökben az a nézet uralkodik, hogy Görögországnak a nagyhatalmak jegyzékére adott válasza nem szolgálhat okul arra, hogy a nagyhatalmak a kényszerítő rendszabályokat illető határozataikat megvalósítsák. Más részről hírlik, hogy a nagyhatalmak megállapodtak abban, mikép a krétai görög csapatokat a szigetnek harminchat óra alatti elhagyására felszólítják. A hatalmak közt jegyzékváltás indult meg arra nézve, vajjon opportunus volna-e választ adni a görög jegyzékre. Bécsből jelentik, hogy a krétai kérdésben egyelőre szünet állott be. A hatalmak közt a tárgyalások tovább folynak. Nagy érdeklődéssel várják a francia kamara mai ülését, mert ettől függ a tárgyalások további menete.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hely szüke miatt egy teljes fényképészeti berendezés

olcsón, előnyös feltételek mellett eladó.
Hol! Megmondja a kiadóhivatal.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Tavaszi
öltönyök

Havelocok

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

es. k. szab. udvari férfi- és gyermek-
ruha gyári raktár

Pécsett, király-utcza.

321.
1897. szám

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 24334. számú végzése következtében Dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt Grün Bernát javára, Varga Antal ellen 117 frt 36 kr. s jár erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1622 frtra becsült butorok és felszerelések lovak és dongafából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 5565. 1897. számú végzése folytán 39 frt 36 kr. tőkekövetelés, ennek 1896 évi július hó 8-dik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen — frt — krban bíróság már megállapított költségek erejéig Német-Üröghön 7-dik szám alatt leendő eszközzésére 1897. évi március hó 29. n. d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényczikk 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1897. évi március hó 8. napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

2094. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 34900. számú végzése következtében, Dr. Egry Béla ügyvéd által képviselt, Klein testvérek javára, özv. Schlesinger Jánosné ellen 43 frt 24 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1323 frtra becsült butorok felszerelések, lovak, kocsik stbból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 37212. 1896. számú végzése folytán 48 frt 24 kr. tőkekövetelés, ennek 1886. évi auguszt hó 5. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 28 frt 90 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsett, Pálya utca 15. szám a. leendő eszközzésére 1897. évi március hó 13. napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsett, 1897. évi február hó 28. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron a ki- adóhivatalunkban vétetnek fel.

Ismert okok kényszeritenek áruink készletét
a bevásárlási áron alul is

eladni, mely körülményre a midőn a n. é. közön-
ség figyelmét ezennel felhívjuk, kiemelendőnek
tartjuk, hogy

női ruhakelmék, selyemárúk,
szőnyegek, női kész felöltők,
nap és esernyőkből nagy rak-
tárunk van.

Tisztelettel

Klein Testvérek.

felismerte azt a lepedőt, melyben Varga Mátás lánya, Varga Mária, aselött pár héttel egy szállitmány szalmát vitt el tőle. Ez alapon Varga Mátás lopás miatt vád alá helyeztetett s ügyében most tartották meg a végtárgyalást. E végtárgyaláson azonban Kis Ferenc József vallomása nem eshetett beszámítás alá, mert azonkívül, hogy felismerni vélte Vargát, másképp semmivel sem tudta állítását bizonyítani; ép így volt Kajdi Györgyné is, és így tehát a királyi ügyész elejtette a vádat a vádlottal szemben. De a panaszos, Kajdi Ignác, kérte a vádlott megbüntetését s a bíróságnak ítéletet kellett hoznia, a mely azonban a vádlottra nézve felmentő lett. Kajdi Ignác a felmentő ítéletet is megfélebbezte.

§ A házaló tragédiája. Megirtuk annak idején, hogy miként lopózott be tavaly május hó 26-án egy Weiss József nevű pécsi házaló Löffler Emil honvédszázados lakásául szolgáló ház padlására és onnan betörés útján elemelt különféle ruhaneműket. Ezért a betörésért a pécsi kir. törvényszék 2 évi fegyházra ítélte 1896. évi június 20-án a vádlottat, akinek azonban egyéb leszámolni valója is akadt a törvényszékekkel. Ugyanis e betöréses lopást megelőzőleg, 1895. július 17-én Klenz Alajos kocsmáros kamrájából két pár cipőt is elloptott Weiss József, a mely lopásért 1895. október 23-án 9 havi börtönrre ítélte a kir. törvényszék. A vádlott sokallotta a büntetést és felebbezett s mikor a pécsi kir. ítélőtábla is helybenhagyta az

ítéletet, felebbezett a budapesti kir. Curiahoz. És a kir. Curia — mivel Weiss már több szörösen rovott multu egyén — kétévi fegyházat mért reá a két pár cipő ellopásáért. A Curia ítéletét a mult pénteken hirdették ki a meglepett vádlott előtt, most pedig — mivel a Löffleréknél elkövetett betörés ügyében is jogerős lett a szintén kétévi fegyházra szóló ítélet — összbüntetést szabott ki reá a törvényszék. Az összbüntetést mult évi jun. 26-tól számítva 3 évi és kilenc havi fegyházban állapította meg a törvényszék, így hát az elítéltnak még 3 évi és egyhónapi fegyházat kell tölnie.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése márc. hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az igazságügyi tárca mai folytatólagos tárgyalásánál Neumann Armin nagy fába vágta a fejszóját, a mennyiben az Emmer Kornél által tegnap elmondott igazságokat akarta megdönteni s oda lyukadt ki, hogy jogalkotásainkhoz ne az Emmer által ajánlott francia mintákat használjuk. (Madarász József közbekiált: jobb, mint a német.) Neumann a német mintát tartja jobbnak, mert közelebb van hozzánk. A perek kevesbitése inkább a népnevelés feladata, mint az igazságszolgáltatásé. Ellenzi az okirati kényszert. A büntető törvény revíziójával is foglalkozik a kormány s így nem ér-

heti vád, hogy nem hasznosítja e téren a felmerült tapasztalatokat.

Erdély Sándor igazságügyminiszter hosszas beszédben szintén Emmer Kornél tegnapi beszédével polemizál s azt az ígéretet teszi, hogy legközelebb elő fogja terjeszteni az általános polgári törvénykönyv tervezetét.

Molnár János felszólalása után, ki a telekkönyvezés hiányairól beszélt, szót emelt

Plósz Sándor államtitkár s élesen támadta meg Emmert, védekezvén a doktrinarizmus és germanizmus vádjá ellen, úgy, hogy utána

Emmer Kornél kénytelen volt személyes kérdésben felszólalni.

Ülés végén Polónyi fejtegette az igazságügyi politika hiányait.

TÁVIRATOK.

— Az új főispán kinevezve. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos Budapesti Közlöny mai száma közli a következő legfelsőbb kéziratot: „Magyar belügyminiszterem előterjesztésére dr. báró Fejérváry Imre belügyminiszteri segédtitkárt Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánjává kinevezem. — Kelt, Cap St. Martin 1897. március hó 7-én. Ferencz József sk. — Perczel Dezső sk.“

szines sugarakat követve tekintetével — ez a tekintet is megörvendeztetni a szívet. A kiket ezek a képek ábrázolnak, mind nemesemberek voltak a szó valódi értelmében. Egynek képét sem tűrném meg itt, akiről tudnám, hogy a Helmek hagyományaihoz és je-mondatunkhoz hűtlen volt. Minden családnak vannak ilyen méltatlan tagjai, a mienknek hála istennek, csak kevés.

Helén észrevette, hogy a gróf, mióta a terembe lépett, ismét elkomolyodott s bizonyos páthosszal beszélt, ami különben nem volt szokása.

— Ez itt — mondá egy tizenhetedik századbéli viselkedésben pompázó aggastyán képe elé lépve — ez a legjelentékenyebb, Ferdinánd választófejedelem tanácsosa és barátja volt, a Helm-féle hitbizomány alapítója. Igazi áhitat fog el, valahányszor nemes vonásainak szemléletébe merülök. S ez itt legkedvesebb olvasmányom.

Ezzel egy drága kötésű könyvet vett le a faburkolat párkányáról a kép alatt s Helénnek nyújtotta. A címlapon ez állt: „A Helm nemzetség története. Irta Vieracker Ferenc Nepomuk, helmburgi plébános.“

— Plébánosunk által megírtam elődeim történetét s néhány példányban kinyomattam. A legnagyobb rész erről szól, itt fölöttünk, s mindent, a mi az ő alapítványára vonatkozik, okmányolva megtalálhat ön ebben a könyvben. Csodálatos, milyen bölcsen, milyen előrelátással intézkedett mindenről ez az ősem. Adja az ég, hogy szelleme az új ágra is átszálljon.

— Engedelmeivel el fogom olvasni ezt a munkát, itt ebben a pompás csarnokban, hol annak legméltóbb helye van.

— Ennek csak örvendeni fogok, mert talán ősem kedveért engem, öreg embert, is meg fog kedvelni és támogat majd utolsó és legszentebb földatom teljesítésében. . . Az ég nem áldott meg gyermekekkel, halálom után tehát birtokom és nevem idősebb unokaöcsémre száll. Képzelterti, milyen gond nyomja lelkemet miatta, milyen bánatot okozna, ha látánám . . .

Itt elhallgatott, mert érezte, hogy erőt vesz rajta a megindulás.

Helén még egy tekintetet vetett a könyvre, melyet a gróf ismét visszatett a párkányzatra. Most igazán nagyon érdekelte őt ez a könyv.

Mikor a teremből távoztak, Helm gróf már nem nyújtotta Helénnek karját. Mereven tekintett maga elé, s katonás, szilárd léptekkel haladt mellette.

Az idő folyását Helmburgban Vanda lassanak, Helén ellenben gyorsnak találta, mert amaz alig várta az esküvő napját, amelyet emez annyira szeretett volna elodázva látni. Leo viselkedése az egyikben aggodalmat, a másikban reményt keltett. Némelykor egész nap csak pár órára került szem elé s akkor is kedvetlen, ingerlékeny és akaratos. Képzelt szenvedései voltak társalgásának kedvenc tárgyai s ezekkel látszott kizárólag foglalkozni, amikor egyedül volt. Mert az orvosi munkák száma, a melyeket minden válogatás nélkül hozatott és olvasott, már egész könyvtárrá nőtte ki magát. Ennek a

— **Uj jelölt Szigetváron.**
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Biedermann Rezső mandátumának megsemmisítésével árvaságra jutandó szigetvári kerületben Hoitsy Pál is fel fog lépni jelöltül függetlenségi-ugronista programmal.

— **A nagyhatalmak és Görögország.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londoni mértékadó körökben az a nézet uralkodik, hogy Görögországnak a nagyhatalmak jegyzékére adott válasza nem szolgálhat okul arra, hogy a nagyhatalmak a kényszerítő rendszabályokat illető határozataikat megvalósítsák. Más részről hírlik, hogy a nagyhatalmak megállapodtak abban, mikép a krétai görög csapatokat a szigetnek harminchat óra alatti elhagyására felszólítják. A hatalmak közt jegyzékváltás indult meg arra nézve, vajjon opportunus volna-e választ adni a görög jegyzékre. Bécsből jelentik, hogy a krétai kérdésben egyelőre szünet állott be. A hatalmak közt a tárgyalások tovább folynak. Nagy érdeklődéssel várják a francia kamara mai ülését, mert ettől függ a tárgyalások további menete.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

**Hely szüke miatt
egy teljes fényképészeti
berendezés**

olcsón, előnyös feltételek mellett eladó.
Hol! Megmondja a kiadóhivatal.

**Férfi és gyermek
ruhák, felöltők.**

Jó minőség, elegáns szabás

**Tavaszi
öltönyök**

Havelocok

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

es. k. szab. udvari férfi- és gyermek-
ruha gyári raktár

Pécs, király-utcza.

321.
1897. szám

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 24334. számú végzése következtében Dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt Grün Bernát javára, Varga Antal ellen 117 frt 36 kr. s jár erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1622 frtra becsült butorok és felszerelések lovak és dongafákban álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 5565. 1897. számú végzése folytán 39 frt 36 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi július hó 8-dik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen — frt — krban bíróság már megállapított költségek erejéig Német-Üröghön 7-dik szám alatt leendő eszközzésére 1897. évi március hó 29. n. d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényczikk 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1897. évi március hó 8. napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

2094. szám.
1896.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 34900. számú végzése következtében, Dr. Egry Béla ügyvéd által képviselt, Klein testvérek javára, özv. Schlesinger Jánosné ellen 43 frt 24 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1323 frtra becsült butorok felszerelések, lovak, kocsik stbból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 37212. 1896. számú végzése folytán 48 frt 24 kr. tőkekövetelés, ennek 1886. évi auguszt hó 5. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 28 frt 90 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsen, Pálya utca 15. szám a. leendő eszközzésére 1897. évi március hó 13. napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsen, 1897. évi február hó 28. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

**Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek fel.**

Ismert okok kényszeritenek áruink készletét
a bevásárlási áron alul is

eladni, mely körülményre a midőn a n. é. közön-
ség figyelmét ezennel felhívjuk, kiemelendőnek
tartjuk, hogy

**női ruhakelmék, selyemáruk,
szőnyegek, női kész felöltők,
nap és esernyőkből nagy rak-
tárunk van.**

Tisztelettel

Klein Testvérek.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.